वृतमित्यर्थः किम्वा वरं श्रेष्ठं किम्वा भूभृतं अभि लक्ष्मीकृत्य या गच्छता यातीति याः कर्त्तरि क्विप् धोरालोपोऽच्यघाविति टापरे आलोपः अतावरं अतति सातत्येन गच्छतीति अतोवायुः सूर्य्यादिर्व्वा अतसातत्यगमने पचादित्वादन् आवृणोतीत्यावरः अत्रापि पचादित्वादन् अतस्यावरमिति समासः पर्व्वतविशेषणं यतस्तुङ्गमत्युच्चं किम्वा भूभृतं अता गच्छता अततीति अत् कर्त्तरि क्विप् अभिया अविद्यमानभयेन हनूमद्विशेषणं आवरं आवृणोति अर्थात् सूर्य्यादीन् तुङ्गत्वादित्यावरं पूर्व्ववत् पुनः कीदृशं पर्व्वतं रुचिरं तुष्टिदं रुचिं राति ददाति हनजनादिभ्यः कर्कशं कठिनं पाषाणमयत्वात् सत्त्वं प्राणिभिर्हिंस्रादिभिर्युक्तं पुष्करं पङ्कजे व्योम्नि पयः करिकरायोः। औषधद्वीपविहगतीर्थराजोरगान्तरे। पुष्करं तूर्य्यवक्त्रे च काण्डे खड्गफलेऽपिचेति विश्वः। महायमकमिति आद्यश्लोकस्य द्वितीयश्लोकेन यमकितत्वात् तथाच रुद्रटः अर्द्धं पुनरावृत्तं जनयति यमकं समुद्गकं नाम। श्लोकस्तु महायमकमिति ॥ २० ॥

चित्रं चित्रमिवायातोविचित्रं तस्य भूभृतं। हरयोवेगमासाद्य सन्त्रस्तामुमुङ्गमुङ्गः ॥ आद्यन्तयमकं॥२१॥

ज॰म॰ चित्रमित्यादि। भूधरं पर्व्वतं चित्रं गैरिकादिभिर्नानावर्णं अतएव चित्रमिवालेख्यमिव आयातः आगच्छतस्तस्य हनूमतः वेगञ्जवञ्चित्रं अद्भुतमासाद्य प्राप्य हरयः कपयः सन्त्रस्ताः